

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010053
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovanej V. W. stíhanú pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm.

a) Tr. zákona Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2020 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2019 zo dňa 30.9.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2019 zo dňa 30.9.2019 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovanú V. W., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., V. T. XXXX/XX, K., t. č. bytom u T. K., D. XX, S., podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2019 zo dňa 30.9.2019 bola obžalovaná V. W., uznaná vinnou pre prečin usmrtienia podľa § 149

ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 18.00 h v meste K., na ul.

V. T. XX, okres K. v bytovom dome na M. poschodí pod vplyvom

alkoholu nezabezpečila riadnu starostlivosť o svoju maloletú dcéru Z.W., nar.

XX.XX.XXXX tak, že po tom ako v miestnosti kuchyne vyložila maloletú na parapetnú

dosku okna, aby maloletá zakývala príbuznému, pričom ju pevne držala okolo pása,

následne ju zložila z okna a nevenovala jej náležitú pozornosť, pričom sa nezisteným

spôsobom maloletá dostala na parapetu nezabezpečeného okna, odkiaľ vypadla von

z okna, v dôsledku čoho utrpela mnohopočetné fraktúry K., V. bázy a iné

zranenia, v dôsledku ktorých bola prevezená do Detskej fakultnej nemocnice

s poliklinikou

H. v A. A., kde dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX. h

mal. Z. W., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K., V. T. XXXX/XX svojim

zraneniam podľahla a príčinou smrti bola V. B. so známkami W. v dôsledku pádu z výšky, kde V. W. svojim konaním porušila dôležitú

povinnosť uvedenú v ustanovení § 28 ods. 1 písm. a) Zákona č. 36/2005 Z. z.

o rodine

tým, že neposkytla dôslednú starostlivosť o zdravie svojej maloletej dcéry

Z.W.

Za to jej okresný súd podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorého výkon jej podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Proti citovanému rozsudku podala intervenujúci prokurátorka dňa 1.10.2019 odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovanej, ktoré dodatočne písomne odôvodnila dňa 28.11.2019. V písomných dôvodoch uviedla, že s rozhodnutím súdu ohľadom uloženého trestu sa nestotožňuje, pretože má za to, že trest uložený je neprimerane nízky vzhľadom na okolnosti skutku a uplatnenú právnu kvalifikáciu. Trest je uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby odložený na skúšobnú dobu takisto

v minimálnom trvaní bez akýchkoľvek obmedzení. V tejto súvislosti poukázala, že v zmysle ustanovenia § 149 ods. 2 Tr. zákona je možné ukladať trest v trvaní 2 až 5 rokov. Takto uložený v podstate najmiernejší trest je aj v rozpore s účelom ukladania trestov za spáchanie

konkrétnych trestných činov, pretože jednou zo základných zásad ukladania trestov

je to, že má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni

v ďalšej trestnej činnosti, ale súčasne aj vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu,

aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela

spoločnosťou. Taký trest by mal mať predovšetkým výchovný charakter a mal by byť

mementom pre páchatela a viesť k jeho náprave, pričom nie je možné sa stotožniť

s tvrdením súdu, že práve takýto trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej

trestnej sadzby by si tento účel uvedený v ustanovení § 34 Trestného zákona splnil. Ďalej uviedla,

že je potrebné poukázať na absolútnu ľahkovážnosť obžalovanej, ktorá ako matka pri ochrane svojho

maloletého dieťaťa na plnej čiare zlyhala, keď si dôsledne neplnila svoje povinnosti vo vzťahu k maloletej

dcére Z., ktorá v čase smrti mala len X,X roka, pričom v čase keď sa mala matka starať o

maloletú dcéru a o jej bezpečnosť bola pod vplyvom alkoholu, kde následne došlo k danému nešťastiu.

Práve táto skutočnosť sa musí premietnuť aj do uloženého trestu. Má za to, že je potrebné poukázať

na povinnosť rodiča, ktorú má uloženú iným právnym predpisom, v danom prípade zákonom o rodine

a vychádzajúc

z ustanovenia § 28 citovaného zákona je nutné konštatovať, že svojim

nedbanlivostným konaním obžalovaná hrubo porušila svoje povinnosti a to práve v súvislosti s požitím

alkoholu v čase, kedy sa sama mala starať o maloleté dieťa. O tejto skutočnosti svedčí aj listinný dôkaz, z

ktorého vyplýva, že matke dieťaťa bola nameraná hodnota 1,03 mg/l alkoholu v dychu, ktorá skutočnosť

sa musí premietnuť do jej potrestania vzhľadom na dané okolnosti prípadu a jeho následky. Záverom

navrhla, aby Krajský súd v Banskej Bystrici z dôvodu § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý

rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a

rozhodnutie, resp. aby vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanej primeraný trest v zákonom stanovenej

trestnej sadzbe.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa stotožňuje s podaným odvolaním

okresnej prokurátorky, avšak modifikuje jej návrh v tom smere, že navrhuje, aby krajský súd napadnutý

rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol takým spôsobom, že obžalovanej uloží vyšší trest

odňatia slobody ako na samej spodnej hranici trestnej sadzby a tento podmienienečne odloží na dlhšiu

skúšobnú dobu, a to aj s obmedzeniami.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že obžalovaná si uvedomuje čo

sa stalo, nesúhlasí s tým, že je potrebné v tomto prípade robiť reštriktívne opatrenie, pritom poukázal,

že obžalovaná doposiaľ viedla riadny život. Navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť

podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309

Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k

vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k spať vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por.

a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo

nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť

a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci. Okresný súd výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že obžalovaná V. W., svojim konaním naplnila všetky zákonné znaky prečinu usmrtenia podľa § 149

ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmal len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane mierny, preto výrok o uloženom treste zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd vzal do úvahy existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. j), l) Tr. zák., pretože obžalovaná pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti viedla riadny život a k trestnej činnosti sa doznala, priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona u obžalovanej nevzhladol. V prípade obžalovanej druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 149 ods. 2 Trestného zákona umožňujúci jej uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 až 5 rokov. Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Po znížení trestnej sadzby hrozil obžalovanej trest odňatia slobody na dva roky až štyri roky. Na základe modifikovanej trestnej sadzby po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní dvoch rokov, tak ako aj rozhodol súd prvého stupňa. V danom prípade nie je daný dôvod na uloženie dlhšie trvajúceho trestu odňatia slobody ako sa domáha prokurátor a to predovšetkým s prihliadnutím na doterajší bezúhonný život obžalovanej. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu, keď obžalovaná v čase skutku bola pod vplyvom alkoholu, je dĺžka skúšobnej doby v trvaní jedného roku, tak ako ju určil súd prvého stupňa nedostatočná. Preto odvolací súd obžalovanej určil skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov, aby sa v dostatočnej miere preukázalo, že účel trestu sa dosiahol aj bez jeho výkonu. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest povedie k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako to je vyjadrené v ustanovení § 34 Trestného zákona.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.